



ΔΕΚΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΔΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟ

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΙΣ

Θ. Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

210. — ΣΤΗ ΡΙΖΑ ΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΣ (Πεντοζάλης)

211. — ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ (Ήπειρώτικο)

212. — ΜΑΡΙΑ Η ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ (Τοάμικος)

213. — ΘΕΟΔΩΡΑ (Καλαματιανός)

214. — ΤΟ ΛΑΓΙΑΡΝΙ (Κλέφτικο)

215. — Ο ΜΑΓΕΜΕΝΟΣ (Του Κάμπου)

216. — ΤΟ ΡΗΝΑΚΙ (Καλαματιανός)

217. — ΑΓΑΠΗ ΘΕΛΕΙ ΦΡΟΝΗΣΙ (Συριός)

218. — ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ (Καλαματιανός)

219. — ΚΑΤΟΥ ΣΤΑ ΔΑΣΙΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ (Βλάχικο)



ΔΡΑΧ. 2.50

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ",
ΖΑΧΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ

ΠΡΩΗΝ ΜΥΣΤΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΜΑΚΡΗ

ΧΡΥΣΘΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ — ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΓΙΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

13 - 15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

MAISON MUSIC
E. D'ANDRIA
2 Place Mohamed Ali
ALEXANDRIA (Egypt)

ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ
(Στίχοι.)

Καὶ εἰς Μαρίας τῆς ποδιά, Μαρία Πενταγιώτισσα
οφάζονται παλληκάρια, μικρὴ δασυλοπούλα, εἰς τὰ ξιύρης οὔλα

Σὰ γύρισα καὶ νύταξα, Μαρία Πενταγιώτισσα
ο' τὸ Ἁγιά Θυμῆς τὸν κάμπο, μικρὴ δασυλοπούλα, εἰς τὰ ξιύρης
[οὔλα.

Βλέπω αἰτὸν ποῦ πέταγε Μαρία Πενταγιώτισσα
μὲ πέρδινα εἰς τὰ νύχια, μικρὴ δασυλοπούλα, εἰς τὰ ξιύρης οὔλα

Ἄετός ἀποποιμήθη Μαρία Πενταγιώτισσα
Κ' ἡ πέρδινα ξεφεύρει, Μικρὴ δασυλοπούλα εἰς τὰ ξιύρης οὔλα

ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ

"ΣΤΑ ΣΑΛΩΝΑ..

ΤΣΑΜΙΚΟΣ

Allegretto con brio

Άσμα

Κλειδοκύμβαλον

The musical score is written for a voice and piano. The voice part (Άσμα) is in a single staff with a treble clef. The piano part (Κλειδοκύμβαλον) consists of two staves, treble and bass, with a grand staff bracket. The key signature has two flats (B-flat major or D-flat minor). The time signature is 3/4. The tempo is 'Allegretto con brio'. The piano part begins with a forte (f) dynamic. The vocal line has lyrics 'Στὰ Σά - λω -' under the final measures. The piano part includes a section marked piano (p) before returning to forte (f).

να σφά - ζουντ' ἀρ - νιά Μα - ρί

α Πεν - τα - γιώ - τισ - σα Πεν - τα -

pp legerissimo

γιώ - τισ - σα Στα - σα

Καί στο Χρυ - σό χρυ - ά

p

ria - mi - xri da - oxa - lo pou

la e - su ta xe reis ou la

D.C.

ppp

D.C.

Coda per finire

tra la la la la la la la la la tra la la la la la la

Coda per finire

ff

tra la la la la la la la la la tra la la la la la la

ff

ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ (*)

Ἡ Μαρία, ἡ κόρη τοῦ παπᾶ, ἦτο ἡ περιζήτητος νύμφη πολλῶν παλληκαριῶν ὅχι μόνον τῶν Σαλώνων, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς περὶ τὸν Πατρασσὸν εὐγενοῦς καὶ ἀρειμανίου γαλατίας. Τὴν σαματικὴν τῆς καλλονῆς ἐπέστειραν τὰ ῥόδα τῆς ψυχῆς τῆς καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ πνεύματός τῆς. Καὶ ὅταν τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα, (καθ' ἣν οἱ κάτοικοι τῶν κομποπόλεων συνειθίζουσιν νὰ χορεύουν εἰς τὸ «χοροστάσιον» τοὺς παθηγυρικοὺς χοροὺς τῆς ἡμέρας ἐκείνης) ἐπρόκειτο νὰ χορεύσῃ καὶ ἡ Μαρία, συνηθροίσθησαν ἐκεῖ ὅλοι οἱ νέοι, ὅλοι οἱ μνηστήρες τῆς διὰ νὰ τὴν θαυμάσουν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ προκαλέσουν ἐπ'

αὐτῶν τὰ βλέμματά τῆς. Ἐφ' ὅσων ἡ Μαρία δὲν εἶχε λάβῃ μέρος εἰς τὸν χορὸν, οὗτος διεξήγειτο χωρὶς ἐκδιωγέον καὶ χωρὶς ζωηρότητα. Ὅταν ὅμως ἦλθεν ἡ σειρά τῆς καὶ ἐσηκώθη νὰ σὺνῃ τὸν χορὸν, γενικὸς θαυμασμὸς ἐξεδηλώθη γύρω τῆς. Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐπειάθη καθ' ἣν στιγμήν ἡ Μαρία ἤρχισεν νὰ τραγουδῇ.

Εἰς μία τοιαύτην στιγμήν παραφόρον ἐνθουσιασμοῦ, ἡ θερμοδαίμων γαλατία δὲν ἐκραιήθη πλέον καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, οἱ ζωηρότεροι, τραχοντες ποῖος νὰ πρωτοκρατήσῃ καὶ ἐπιδοσιάζῃ τὸ ἀριστερὸν χεῖρ τῆς Μαρίας, ἦλθον εἰς χεῖρας καὶ φοβερὸς ἄγῶν ἐπηκολούθησε, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐξήστραψαν μάχαιραι καὶ ἐρρίφθησαν πολλοὶ περὶ τοὺς ποταμούς. Τὰ θύματα ἐπιπτον τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου πρὸς τῆς Μαρίας, ὡς ἀναφέρει καὶ τὸ τραγοῦδι: «καὶ οἷς Μαρίας τὴν ποδιά σφάζονται παλληκάρια».

Ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιν ἐκείνην στιγμήν ἕνας λεβέντης ἀρματωλὸς τοῦ Πατρασσοῦ, ὁ Θάνος, ἐπιπεσὼν αἰφνιδίως μετὰ τὰ παλληκάρια του, διαλύει τοὺς συμπλεκομένους καὶ ἀρπάζει αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ὤμων του τὴν Μαρίαν καὶ τὴν ἀπάγει εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Πατρασσοῦ, ὅπου τὸ λημέρι του, ὁπόθεν ἡ Μαρία μετὰ πάροδον δεκαπέντε ἡμερῶν ἐπωφεληθεῖσα περσιτάσεως καθ' ἣν στιγμήν ἐκοιμήτο ὁ Θάνος, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν ἐστίαν, ὅπως λέγει καὶ ὁ ποιητὴς τοῦ ᾄσματος:

«Ἀπὸς ἀποκοιμήθηκε καὶ ἡ πέδιλα πετάχθη».

* Ἀπὸ τὸ χωρίον Πέντε Ἄγιοι.

*) Τὰ Σάλωνα εἶνε ἡ ἀρχαία Ἀμφισσα. Ὀνομάσθη δὲ Σάλωνα ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν, τῶν ἰδρυσάντων τὸ βασίλειον τῆς Θεσσαλονίκης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆγετο καὶ ἡ κομητεία τῶν Σαλώνων. Εἰς τοὺς ἀρματωλικούς χρόνους τὸ μέρος τοῦτο τῆς Στερεᾶς ἦτον ἡ κοιτὴ τῶν ὠραίων δημοτικῶν ἀσμάτων, τῶν γνησιωτέρων καὶ τρυφερωτέρων ἐθνικῶν παραδόσεων. Σχετικῶς δὲ μετὰ τὴν ποιητικὴν φαντασίαν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης ἃς σημειωθῇ ὅτι ἐκεῖ κεῖται ὁ δεικνόμενος Πατρασσός, ἐκεῖ αἱ Φαιδριάδες Πέτρας, ἐκεῖ τῆς ἀρχαίας Κασταλίας τὸ νῆμα, ἡ «Πατὰ λιλέουσα».

